

Žiemą iš kiemo vijom Šiluvoje

Užgavėnės Tytuvėnų regioninio parko teritorijoje buvo švenčiamos tradiciškai: su persirengėlių eitynėmis, blynais, pokštais ir dainomis.

Į Šiluvą su puodu arbatos nuvykę Tytuvėnų regioninio parko darbuotojai miestelį užtiko pačiame persirengėlių eitynių pakiemiais įkarštyje. Vaikai, kartu su mokytojom, kaukėti ir linksmi nusiteikę ėjo iš kiemo į kiemą, dainavo ir į krepšius dėjo viską, kuo šeiminių buvo vaišunami.

Turgaus aikštėje plačiai šypsojosi ant sukrauto laužo viršūnės pasodinta Morė – senos žiemos simbolis, iš anksto pasmerkta myriop sudeginant. Aikštės pakraštyje degė ugnis ir kaito keptuvėse aliejus bulviniams ir mieliniam blynams kepti. Netrukus į aikštę arkliais kinkytame vežime įlėkė smagi kompanija su Lašininu, Kanapiniu, muzikantais, daktarais ir čigonais. Šventė prasidėjo. Pagrindiniai šventės dalyviai – mokiniai, pasipuošę įvairiom kaukėm, pasakojo susirinkusiems visokias linksmas istorijas, prisiminė Užgavėnių spėjimus, burtus, dainavo dainas, šoko ratelius ir voliojosi sniege. Kanapinis su Lašininu vienas kitą bandė visaip įveikti, kas kuo turėjo – Lašininis dešrų rinke, Kanapinis – botagu. Vaikai ir suaugusieji traukė virvę, pasidalinę į dvi grupes – „žieminius“ ir „pavasarinčius“. „Pavasariniai“ „žieminius“ virve būtų ir iki Tytuvėnų nutempę, jei Kanapinis nebūtų laiku sustabdęs. Vikriausieji šokinėjo per sukamą pantį. Tai irgi ne šiaip sau: sakoma, kad per Užgavėnės kuo aukščiau pašoksi, tuo greičiau pakils žiemkenčiai.

Drąsesni po aikštę vaikščiojo ant kojūkų. Vaikščioti ant kojūkų per Užgavėnės – sena tradicija, burtas, kuris turi lemti aukštus javus ir gerą derlių.

Moterys kepė blynus – sugrįžtančios saulės vaizdinius. Visi vaišinosi ir šėlo, kol Lašininis su Kanapiniu nestojo paskutinėn kovon: kas ką nugalės – storas, įmitęs Lašininis, simbolizuojantis žiemą, ar lieknas ir tėvas Kanapinis, ateinančio pavasario atstovas. Nors aršiai Lašininio vėtytas ir ant sniego mėtytas, nugalėjo vis tik Kanapinis, jam į pagalbą atskubėjo mažieji žydukai. Tada

visi suskato vyti žiemą iš kiemo, pakūrė laužą Morei – kad sudegtų visi žiemos vargai ir bėdos, kad ateitų gero derliaus metai ir naujas gamtos atbudimas.

Tytuvėnų regioninio parko informacija